

Norwegja, nasz przeciwnik w Davis Cup

Wywiad z Matejką o Tłoczyńskim, Skandynawach i naszych szansach w pucharze

Wiedeń, 9 kwietnia.

W południowych gazetach wy-
czytałem:

„Dziś o godz. 17 min. 10 z dwor-
ca wiedeńskiego wyjeżdża do A-
ten reprezentacja tenisowa Au-
strij w składzie: Artens, Matejka,
Haberl, w celu rozegrania tam me-
czu z Grecją o puchar Davisa”.

Zdębiałem: Matejka mi ucieka!
Jedyny człowiek, od którego mo-
gę się dowiedzieć coś definityw-
nego o Norwegach. Matejka, któ-
ry niedawno grał z Tłoczyńskim,
zna naszą klasę, a w zeszłym ro-
ku był Norwegów i dobrze zna
ich grę. A przecież nie
nie wiemy o naszych przeciwni-
kach. I to nam właśnie dodaje o-
tuchy: są nieznanymi, więc słabi:
zwyciężymy. Ale znamy ich tak
mało, że nie napewno twierdzić
nie możemy. A trudno coś o nich
wyspygiwać: na arenach mię-
dzynarodowych są nieznanymi, od
nas bardzo dalecy. Jedyna deska
ratunku, jedyny ogień — Ma-
tejka, leworek mistrz Austrij. O,
nie, szanowny mistrzu, muszę cię
jeszcze wypytąć!

Długi szereg wagonów do Bu-
dapesztu, aż wreszcie piękny, cie-
mno-niebieski sleeping: Wien —
Athens. Tu go przydybie, tu bę-
dę na niego czekał. Ale, że w do-
brym tonie jest późno przycho-
dzić, czekałem długo. Wreszcie
ukazał się pierwszy zwiastun: do
wagonu wpakowano trzy peki rakie-
t. A oto i oni: Artens, Haberl
i Matejka, przystojny, czarniawy,
już nie młody pan, z synkiem, żo-
ną i walizką. Pozwoliłem mu
wszystko to ułokować i rozstać
w wagonie i uchyliwszy kapelu-
sza mruknąłem coś przeciętno,
przepraszając (była 17 min. 41) i:
— Tłoczyński? Dobry Tenni-
sista, gra bardzo pewnie z tylniej
linji i, choć mam ten sam sposób

gry, nielato (6:4, 6:4) mi z nim
poszło. Jedyne, co mam mu do za-
rzucenia, to brak szybkości.

— Gramy w tym roku z Nor-
wegami. I pan grał z nimi w ze-
szłym roku. Chciałbym się od pa-
na czegoś o nich dowiedzieć.

Gras ich wtedy trzech:

Torkildsen (z Artensem 4:6,

3:6, 4:6; z Matejką 2:6,

1:6, 0:6), gra pewnie, ale jedno-
stronnie i nudno, właściwie tylko
odbija piłki. Nielsen (z Artensem
0:6, 1:6, 4:6 z Matejką 1:6, 2:6,
1:6) jest graczem all round. Ru-

chliwy, szybki, wszechstronny.
Wada jego jest wielka niepew-
ność. W dublu grał Nielsen z
Christoffersenem (przeciwko Ar-
tens — Matejka: 4:6, 3:6, 5:7);

reprezentacyjnym jednak gra-
czem w grze podwójnej jest u
nich dobry Fagerström. Double
— to ich silny punkt.

— Jak pan typuje to spotka-
nie: Polska — Norwegia.

— Sądzę, że Polacy powinni
wygrać, choć z trudem. Gra po-
dwójna należy do nich, ale jedy-
nie Nielsen może wygrać z wa-
szym słabszym reprezentantem.
3:2 — to prawdopodobny wynik.

Godzina 17 min. 6! Predko!

— Pana plany na ten sezon?

— Oprócz meczów w pucharze
Davisa: Wiedeń, Wimbledon, Pa-
ryż, Belgja.

— Polska?

— Nie mam w programie, mo-
że ra jesieni.

— Szanse Austrij w pucharze?

— Trudno przepowiedzieć; sa-
me niepewne mecze: z Grecją,
Hiszpanją, Czechami — wszyst-
ko to może się skończyć i naszą
klęską i zwycięstwem.

— A teraz, z Grecją?

— Także nie wiemy. Zasadni-
czo jesteśmy od nich silniejsi, ale
wczesna pora, wysoka tempera-
tura i inne pilki są poważnym han-
dicap'em. Ale teraz musi już pan
mi wybaczyc... (godz. 17 min.
8!!!)

— Dowiedzenia, przepraszam,
szczęśliwej podróży, zwycięstwa!

— Matejka żegna się z syn-
kiem (żonę zabiera ze sobą), ze
znajomymi. Artens i Haberl już
się z tem załatwili, stoją w ok-
nach. Po chwili dołącza się do
nich i Matejka.

— A daj tam tym Grekom, ta-
tusi! — cieni głos małego Ma-
tejki.

— Dowiedzenia, dowiedzenia!
Pociąg z ciemnej stacji wysu-
wa się ku słońcu.

Leit.

ELITA TENNISU NORWESKIEGO

od lewej stoją: Nils Fagerström, Torolf Herstad, Jack Nielsen, Rolf Christoffersen i Torleif Torkildsen.

Przygotowania w Oslo do batalji z Polska Petersen trenuje reprezentację. Norwegowie liczą na zwycięstwo

Oslo, 10 kwietnia 1931 r.

Miedzynarodowe spotkanie teni-
sowe reprezentacji Polski i Nor-
wegii o puchar Davisa, budzi tu ko-
losalne zainteresowanie już choćby
z tego powodu, że Polska uważana
jest za przeciwnika znacznie słab-
szego od Węgrów i Austriaków z
którymi Norwegia dotąd się zmie-
rzała, a co zatem idzie uśmiecha się
gospodarzom wobec handicapu
własnego terenu perspektywa zwy-
cięstwa i przebiecia się do następnej
rundy. Zwycięstwo z Polska leży
w granicach możliwości tenisistów
norweskich.

Nie chciałbym przez to powie-
dzieć, że tennis Polski jest tutaj nie
doceniany. Nazwiska Tłoczyńskie-
go i braci Stolarów jak również i
Jędrzejowskiej pojawiały się dość
często na łamach prasy norweskiej
z okazji jakiegoś ważniejszego
spotkania. Nazwiska te są z pew-
nością bardziej znane w Norwegii
z racji częstego udziału Polaków
w wielu turniejach zagranicznych,
niż w Polsce nazwiska tenisistów
norweskich Torkildsena, Nielsena
czy Christoffersena. Ostatnio naj-

wiekszy dziennik w Oslo „Aften-
posten” przyniósł dane o Tłoczyń-
skim na podstawie wyników z wie-
lu turniejów na Riwierze oraz wie-
domość o zaangażowaniu trenera
Stubego, który ma przygotować
zespół polski do meczu z Norwe-
gją.

Jak już wyżej zaznaczyłem, do-
ceniają tu wartość tenisa polskie-
go, mimo to wierzy się w zwycię-
stwo Norwegii. Najbliżsi przeciwni-
cy Polski trenowali dużo na kor-
tach krytych a około 25 kwietnia
spodziewany jest tu Axel Petersen
który objął na trening nad czolo-
wymi zawodnikami. Drużyna re-
prezentacyjna nie została jeszcze

ustalona. W rachubę jednak wcho-
dzi następująca szóstka graczy:
Torleif Torkildsen, Jack Nielsen,
Rolf Christoffersen, Torolf Her-
stad, Oscar Fagerström i Nils Fa-
gerström.

Torleif Torkildsen jest czolo-
wym singlistą Norwegii i wcale nie
gorszym dublistą; za partnera ma
Nilsa Fagerströma. Jest to mi-
strzowska para Norwegii na kry-
tych kortach. Jack Nielsen jest sin-
glistą i znajduje się dziś w naj-
lepszem formie. Przed trzema tygodniami
zdołał on mistrzostwo Norwe-
gii na krytych kortach bez większe-
go wysiłku. Torolf Herstad jest
„all-round” tenisistą. Oscar Fa-

gerström i Rolf Christoffersen,
tworzą zgraną parę dublową.

Nie przyjmując narazie pod wa-
gę wyników pracy Petersena, któ-
ra jednak powinna dać dobre re-
zultaty i może wyłonić nowe siły
reprezentacyjne Norwegii, uwzględ-
niając dzisiejszy stan rzeczy, przy-
puszczam, że do gier pojedynczych
desygnowani będą Torkildsen i
Nielsen. Kwestja najzupełniej o-
twartą jest skład gry podwójnej.

Narazie treningi zawodników
odbywają się na kortach krytych
ze względu na niekorzystne jesz-
cze warunki terenowe i atmosfie-
ryczne. Gra na wolnem powietrzu
jest w Norwegii jeszcze w wię-
kszym stopniu ograniczona niż w
Polsce, jesteśmy jednak w tem
szczęśliwszem położeniu, że posia-
damy hale, gdzie nie tylko można
trenować, ale i rozgrywać turnieje.

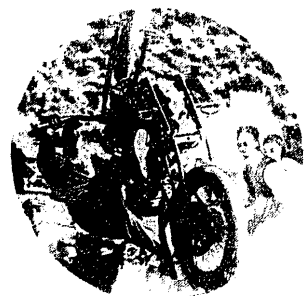
Drużyna polska może być prze-
konana o serdecznem przyjęciu i o
sympatii jaką sport norweski ma
do zaprzyjaźnionego sportu pol-
skiego, z którym się już niejedno-
krotnie zmierzył.

E-sen.

RUDOLF CARACCIOLA

as automobilizmu niemieckiego, wygrał
wielki wyścig „1000 mii” bijąc elitę
kierowców włoskich i ustanawiając
nowy rekord.

DO GÓRY NOGAMI

mrozący krew w żyłach moment z wy-
ścigów górskich w Genard pod Los
Angeles. Kierowca Schunek koziołkuje
na zbroczu.

DR. JADWIGA SOKOŁOWSKA

zdołała na Praga Północno pierwsze miejsce w jeździe polowej Automobil-
klubu Wielkopolski, bijąc znanych kierowców

ŚWIETNE BIEGI BALCERA

stwarzali często groźne sytuacje pod bramką Warty, na meczu z Wisłą
przegranym w stosunku 1:4.

NA STARCIE BIEGU „POLONII”

Thumy zawodników czynią ostatnie przygotowania do klasycznego crossu
Górnego Śląska.

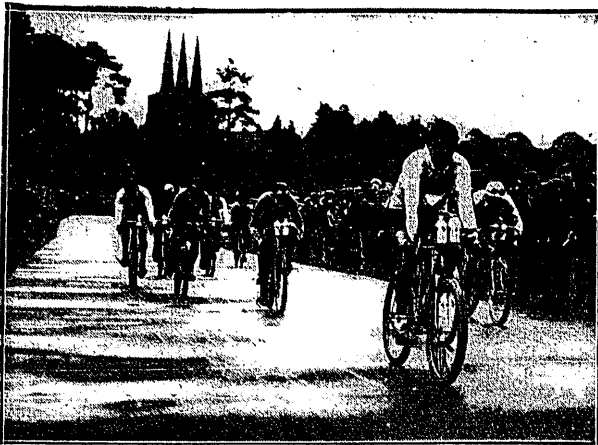

KURT WIESNER

jeden z najwybitniejszych propagatorów pływania w Europie, przybywa do
Warszawy, by prowadzić instruktorские kursy pływackie P.Z.E.

VIII wyścig kolarski „Expressu Porannego” odbędzie się dnia 17 maja r. b.

PRÓBA SZOSOWCÓW NIEMIECKICH

Walcą na finiszu wyścigu Berlin — Kottbus — Berlin: Hoffman zwycięzca, trzeci znany w Polsce Risch.

Wyścig kolarski „Expressu Porannego”, otwierający w Polsce wielki sezon szosowy, począwszy już od roku 1924-go, w roku bieżącym zapowiada się pod każdym względem imponująco.

Impreza ta weszła już od kilku lat w skład klasycznego sezonu Polskiego Związku Tow. Kolarskich — na jej wynikach opiera się horoskopy na dalszy sezon i brane są one również poważnie w rachubę w końcu roku przy omawianiu całokształtu sezonu oraz zestawianiu listy najlepszych szosowców polskich.

Nie w tem dziwnego, wyścig „Expressu Porannego” gromadzi bowiem od pierwszego roku swe go istnienia naprawdę elitę wszystkich naszych jeźdźców. Najmocniejsze ośrodki kolarskie z Warszawy, Łodzi, Lwowa, Krakowa, Poznania i Śląskiem na czele rokrocznie przysyłają swych asów, aby brali udział w walce o wspaniały puchar kryształowy „Expressu”.

Drobniejsze miasta nie zostają w tyle, a że często mają wiele do powiedzenia, świadczy o tem wymownie fakt zdobycia pucharu w r. 1926-ym przez Ziębickiego z Brzeźcia nad Bugiem, oraz zajmowanie dalszych miejsc przez zawodników tej miary, co zwycięzca pierwszego biegu Dookoła Polski, Włoczek z Bydgoszczy, Szemrok z Pabjanic, Skowronski z Ciechanowa, Drańko z Bydgoszczy i t. d.

W roku bieżącym bieg omawiany rozegrany zostanie w niedzielę, dn. 17 maja. Jego trasa pójdzie utartym, a niezmiennym w ciągu siedmiu lat szlakiem: z Dynasów przez Krak. Przedmieście, most kolejowy do szosy jabłonowskiej, gdzie roz-

Serock, Zegrze, z powrotem do Jabłonn, skąd przez Pełcowiznę, Pragę, most Kierbedzia, Dobrą i Drewnianą zawodnicy przybędą na tor dynasowski, gdzie bieg zostanie ukończony.

W r. b. zażarta walka o przechodni puchar kryształowy, ufundowany osiem lat temu przez „Express Poranny”, nie będzie jeszcze ukończona. Regulamin bowiem tej nagrody warunkuje jej zdobycie przez jeden klub bądź trzykrotnie z rzędu, bądź pięciokrotnie bez zachowania kolejności; tymczasem dotychczasowa lista zwycięzców przedstawia się następująco: r. 1924-ty — Kamiński (W. T. C.), r. 1925-ty — Ignatowicz (Lwów), r. 1926-ty — Ziembicki (Brzeźce n. Bugiem), r. 1927-ty — Waliński (Łódź), r. 1928-ty — Kalinowski (W. T. C.), r. 1929-ty — Wisniewski (A. K. S. Warszawa), r. 1930-ty — Olecki (Legia, W-wa). W obecnym zatem stanie rzeczy największe szanse na zdobycie pucharu posiada Legia stołeczna, której

wystarczy dwa kolejne zwycięstwa, bądź W. T. C., które jednak musiałoby zdobyć puchar trzykrotnie.

Nazwiska dotychczasowych zwycięzców mówią same za siebie: każdy z nich w roku zdobycia pucharu „Expressu” był potęgą naszego kolarstwa szosowego, a walczył zawsze w konkurencji najsilniejszej. Dlatego też rekord dystansu, wynoszący 105 km., mimo szos niejednolitych, przedstawia się imponująco: 3 godz. 15 min. 9 sek., uzyskane w r. 1928-ym przez Kalinowskiego, jest czasem bardzo wyśrubowanym i na prawdę trudnym do poprawienia.

Kto w r. b. potrafi wywalczyć sobie palmę zwycięstwa, jest rzeczą bardziej niż trudną do odgadnięcia. Dziś, sądząc choćby po wynikach zeszłorocznego bożego sezonu, oraz Biegu Do Morza, teoretycznie równorzędnych kandydatów na zwycięzcę jest kilku.

NOWY REKORDZISTA POLSKI

Nagengast (Unja Poznań) pobit na Rudge Whitworth rekord Polski na 1 km. osiągając czas 143.475 klm.

Alc nie trzeba zapominać, że teoria, zwłaszcza w sporcie kolarskim, jest rzeczą bardzo za-

wodną. Procent niepewności w niku w wyścigu „Expressu” powiększa jeszcze fakt, że jest to pierwsza próba wiosenna po długiej przerwie zimowej, no i — rzecz jasna — szczęście, bez którego w polskich warunkach szosowych o sukcesie nie może marzyć nawet stoprocentowy kandydat na zwycięzcę.

Poza wspaniałym pucharem kryształowym triumfator wyścigu zdobywa cenną nagrodę honorową, które przypadają w udziale jeszcze pięciu zawodnikom, przybywającym na metę od 2-go do 6-go miejsca włącznie.

Pozatem zawodnicy, którzy przybędą na miejscach od V-go do XVIII-go włącznie, otrzymają żetony, a wszyscy pozostali, którzy bieg ukończą — dyplomy pamiątkowe.

Równocześnie ze 105 klm. wyścigiem szosowym, „Express Poranny” urządza na ulicach Warszawy 15 klm. propagandowy wyścig uliczny, dostępny również dla zawodników niestowarzyszonych i nielicencjonowanych.

Piękne, a użytkowe nagrody w postaci dwu rowerów, części rowerów, żetonów, oraz dyplomów honorowych są zachętą dla wszystkich młodych adeptów kolarstwa, wśród których biegi uliczne „Expressu” odkryły już niedługo talent.

Zapisy osobiste, bądź piśmienne klubów do obu biegów przyjmuje organizujące je corocznie Towarzystwo Cyklistów w Warszawie, Oboźna 1/3, począwszy od poniedziałku, dn. 4 maja do dnia 15-go maja, w godz. od 10 do 12-ej i od 17-ej do 18-ej z wyjątkiem dni świątecznych.

PETKIEWICZ PO ZWYCIĘSTWIE w biegu naprzelaz Polonii, ze zdobytymi nagrodami.

Wiktor Junosza.

Najcenniejsze cnoty bokserskie Polaków winny stworzyć jednolity typ pięściarza

doprowadziła. Górny i s. p. Kupka, Arski i Gerbiel z jednej strony, Forlański, Majrzycki i Głon

WISLA — WARTA 4:1

Przebieg Henryka Reymana, kończy się na obronie Warty, która dość energicznie zatrzymuje świetnego napastnika Wisły.

Ostatni kupon plebiscytowy w walce o zegar boiskowy „Omega”

Osiemnasty kwietnia za pasem. Już tylko dni a raczej godziny dzielą nas od ostatecznego zamknięcia plebiscytu, którego wynik zadecyduje jakiemu klubowi piłkarskiemu przypadnie w udziale wspaniały zegar boiskowy „Omega”.

Walka o ten cenny dar dyr. Holzera ciągle jeszcze wre: kupony plebiscytowe nadsyłane bez przerwy z całej Polski raz po raz przeważają szale na stronę jednego z czterech najpotężniejszych kandydatów do zdobycia pięknej inwestycji boiskowej. Wszystkie cztery rywalki ligowe puściły w ruch cały aparat swych wpływów aby w walce tej zwyciężyć i zdobyć nie tylko piękną inwestycję w swym parku sportowym, lecz również osiągnąć przewagę moralną nad pozostałymi przeciwnikami.

Dlatego też nigdy jeszcze losy zegara nie były tak chwyciwe, jeszcze nigdy walka nie posia-

dała takiej namietności i zażalości jak obecnie.

Gra idzie o wielką stawkę, to też raz jeszcze zwracamy się w imieniu klubów do naszych czytelników z apelem: nie zasypiajcie sprawy; pamiętajcie że jeden głos może przeważać szale zwycięstwa; głosujcie wszyscy na klub najbardziej zdaniem waszym godny obdarowania go zegarem boiskowym „Omega”.

No i nie zapomnijcie o sobie. Za wasz trud czeka waw bowiem piękna nagroda w postaci cennego złotego zegarka kieszonego „Omega”, oraz dwudziestu nagród książkowych, które rozlosowane zostaną między wszystkimi głosującymi.

Kupony czytelnie wypełnione i nalepione na zwykłą kartkę pocztową nadsyłać należy pod adresem: Przegląd Sportowy, Warszawa, Marszałkowska 35/7.

Po godz. 20-ej w dniu 18-ym kwietnia będzie już zapóźno!

BRACIA LEBENSOLD

Przypory Gwiazdy stołecznej obchodzili jubileusz 200-ego meczu.

CZWÓRMECZ GIER — L. K. S. POLONIA

uczestniczeki meczu siatkówki pań, z końcowego niezasłużonym zwycięstwem Łódzianek.

POLONIA — L. K. S. 1:1

Moment z meczu haseł, rozegranego wobec tłumów widzów, oczekujących na spotkanie ligowe.

HAZENISTKI POLONII i L. K. S.

które rozegrały mecz towarzyski w Warszawie zakończony remisem 1:1.

Mocarstwa piłkarskie kontynentu zawodzą

4 minuty gry, 86 minut nudy na meczu Austria -- Czechosłowacja 2:1

Wiedeń, w kwietniu. Zapowiadało się pięknie i obiecująco. Mecz nosił szumny i piękny tytuł „międzynarodowego pułapu”, najsilniejszej konkurencji w Europie, mecz był jubileuszowy — dziesiąte spotkanie Austrii z Czechosłowacją, mecz miał być świętem sportowym. I nawet wiosna, dotychczas niewidziana, wtargnęła do Wiednia, ozłociła słońcem mury i oblała ciepłym płac walki. Ona też wywabiała dziesiątki tysięcy ku zielonej arenie.

Czterdzięci pięć tysięcy ludzi oczekiwało w napięciu ukazania się drużyn. Oto Czesi! Wbiega nowa „gwiazda” bramkarska Planicka, stare wygi: Silny, Swoboda i „wiedeńczyk” Kannhäuser. Były gracz „Sportklubu” ma już naprawdę obywatelstwo czeskie, ale zupełnie nagle i niespodziewane wystawienie go przeciwko Austriakom, jest nieco dziwne. Wita się on serdecznie z byłymi kolegami. Dziś — to ich „wróg”; przed paru laty było przeciwnie.

Nagły, krótki okrzyk z 45.000 ust: Austriacy! Są; są wszyscy najlepsi. I Hiden, niezawodny bramkarz i „Pepi” Blum, obrońca, dzierżawca bufetu koło boiska i „homonovus” Gall. No, będzie walka!

Walki nie było. Wyglądało to jak gra zespołów średniej klasy wiedeńskiej. Ataki nie pokazały nam nic z tego, czegośmy się po nich spodziewali: ani umiejętności, ani zapału. O kilka nieb lepsze były obrony, bramkarze nie prawie do roboty nie mieli. Gra była jednak denerwująca. Austriacy od razu przysięgają Czechów, to znaczy dochodzą w niebrzydki sposób do linii obrony; tu... kończą się; kombinują wolno, nieudolnie i niepotrzebnie, jakby im rozkazano: nie strzelać goli! Z początku napór ten wygląda groźnie, przedko jednak uświadamia sobie publiczność, że tym atakom brak jest tego „czegoś”, co czyni napad bramkostrzelny. Ta bezpłodna przewaga zrzadka jest przerywana atakami czeskiemi, które jednak, jako szybsze i bardziej niespodziewane, są bar-

dziej niebezpieczne od austriackich.

Dopiero w 37-ej minucie zostaje nareszcie przełamana seria rozczarowań. Lewoskrzydłowy Austriaków — Horwath daje piłkę Hiltlowi, Planicka z trudem odbija jego strzał i nadbiegający Nausch pakuje ją w siatkę.

Krzyki i radość nie do opisania. Tylko na przeciąg jednej minuty. Bo tylko tyle trwa prowadzenie Austrii. Pierwszy błąd popełnił lewy pomocnik — Gall. Prawdziwy Wiedeńczyk, zawsze gotów do zgrywania się i zbławozany przez powodzenie, zamiast oddać piłkę, sta-

je do pojedynku z Junekiem. Przy piłce zostaje Junek, oddaje ją ku środkowi, tu następuje nieporozumienie między Hidenem a obrońcą — Schramseimem i Silny zdobywa wyrównanie. Podnoszą się ryki naprawdę nie tak liczne jak poprzednio, ale ja-

kościowo wykonane wspaniale. Teraz dopiero (mocny cios w łopatkę), przekonywuje się, że obok mnie siedzi Czech, i to ja-ki Czech! „Hurra, Silny!” „Nasilnite se Swoboda!” Swoboda naprawdę się wysila i Schramseis ledwo, ledwo ratuje bramkę (ciężkie stęknienie obok mnie). Gra nabiera nareszcie ostro-

ści i piękna, szybkie ataki śmigają tam i zpowrotem. Wreszcie w trzy minuty po ostatnim голу, piłkę otrzymuje lewoskrzydłowy — Horwath, zwo- dzi obrońcę i pięknie strzela w przeciwny górny róg. Niesłychany zachwyt. Kapelusze i chustki powiewają ponad głowami. Prowadzimy, prowadzimy!

Te cztery minuty — od pierwszego gola, w 37-ej do ostatniego w 41-ej — ciekawej, dobrej, żywej gry odcinają się ostrą, pełną barwą na tle 86-u szarych, nudnych, leniwych minut.

Horwath nawet nie ma czasu przyjąć powinszowań: znów wali na bramkę ale do gwizdka sędziego na przerwę nie się nie zdarza.

Dalej, też nic się nie zdarza. Podczas pauzy operatorzy filmowi dyskontują radosne ryki z powodu następnych goli. Proszą o wrzaski, które im publiczność chętnie daje; za parę dni będzie my się mogli na ekranie oglądać, jakbyśmy byli zachwyceni, gdyby...

Przez całe następne czterdzieści pięć minut naprawdę niewiele się dzieje na boisku.

Austriacy znów gniją i znów paskudzą najładniejszą sytuację. Czesi parę razy zrywają się do gry. Kapitan związkowy wrzeszczy z całych sił: „Naprzód, naprzód”. Ale napastnicy nie słyszą. Sądzą, śnać, że to za chęta do niebezpiecznej i zabronionej gry i w ten też sposób przełamują parę razy mur obrony austriackiej i niebezpieczny Silny (dziś był zresztą zupełnie słaby) grozi wyrównaniem, ale potem już zupełnie oddają grę Austriakom.

Jedynie czynny został mój sąsiad. „Nasilnite se!” krzyczał, rozkazywał; potem zaczął błagać „Nasilnite se!”. Ale i ten wrzeszcze się zmęczony i tylko od czasu do czasu mruknął swą formułkę, od czasu do czasu ryknął najniespodziewaniej i samotnie: „Hurra!”... Aż wreszcie machnął ręką i sam zaczął się wysilać aby przez zbity tłum dostać się ku wyjściu.

Rozumiem go.

Leit.

LECHJA — POLONIA 2:1
Starzycki (P) oddaje jeden ze strzałów, które, ani rusz, nie mogły złamać świetnej defensywy lwowiaków.

Tennisiści Europy w pogotowiu bojowym

Kronika wydarzeń zagranicznych

Czechosłowacja wystawia na mecz z Hiszpanią Mentzla, Rohera, Hechta i dr. Novotny'ego; Hiszpania opiera się na Majerze, Singreu i słynnym Flaquerze. Włochy wystawiają przeciw Węgrom pełny skład: Mompurgo, Stefani, Gastini; Węgry opierają się na Kehrtingu, Takatsu i Gabrovitsu. Irlandia walczy ze Szwajcarią w składzie Rogers, Mac Guire i Smith; barw Szwajcarii bronią Aeschliman i Fisher. Anglia na mecz z Monakiem wystawia Austina, Perryego, Oliffa i Hughesa.

Wewnętrzne mistrzostwo Anglii i jednocześnie eliminacja przed pucharem Davisa, wykazały wybitną formę młodego Anglika, Perryego, pingpongowego mistrza świata z r. 1928. Jest on uważany za najbardziej utalentowanego od Austina i jego przyszłego pogromcę. Tym razem jednak Austin zwyciężył jeszcze w finale 3:6, 4:6, 8:6, 6:1, 7:5. Austin w drodze do finału pokonał Wheatleya 6:1, 6:2, 6:0 i Kingsleya 8:6, 6:2, 6:1; Perry uporał się z Hughesem 6:4, 6:2, 6:2.

Turniej w St. Raphael, wygrał H Satoh (który nie bawił jeszcze w Europie i nie jest nawet kuzynem zesłanego reprezentanta Japonii w pucharze Davisa, natomiast zajmuje pierwsze miejsce w Japonii), bijąc Haenschla 6:1, 7:5, 6:2. Haenschl pokonał uprzednio Duńczyka Worma 6:2, 6:3, który wyeliminował I. Satoh.

Nasi przyszli i byli przeciwnicy w boksie, Włochy i Węgry rozegrali w Budapeszcie spotkanie międzypaństwowe, zakończone wynikiem remisowym 8:8. Oto wyniki szczegółowe: w. musza, Stella (Wł.) bije Erösa (Węg.); w. kogucia Enekes (Węg.) bije Rodriguez (Wł.); w. piórkowa, Szabo (Węg.) bije Valleriniego (Wł.); w. lekka: Bianchini (Wł.) bije Fogasa (Węg.); w. półśrednia: Desio (Wł.) bije Zsde (Węg.); w. średnia: Sziget (Węg.) bije Borsone (Wł.); w. półciężka: Rossi (Wł.) bije Keriego (Węg.); w. ciężka: Körösy (Węg.) bije Bruggiotiego (Wł.).

Mistrz świata wagi półciężkiej, Maxie Rosenbloom, skompromitował się dołkiwie; został on pokonany pewnie na punkty przez łżejszego o dwie katego-

rie (!) murzyna Billy Jonesa.

Tom Heeney, ongiś kandydat do tytułu bokserkiego, przeciwnik Tunneya w pamiętnym meczu o mistrzostwo świata spada coraz niżej w hierarchii. Ostatnio został on pokonany przez Johna Risco, który też nie odgrywa już na rynku międzynarodowym poważniejszej roli.

Derby piłkarstwa-berlińskiego, spotkanie finałowe o mistrzostwo Hertha i Tennis Borussia, zakończyło się wynikiem remisowym 1:1, choć Tennis Borussia zasłużyła na wygrana. Krzyżem mistrza Niemiec Herthy, uwidocznili się znowu w całej pełni.

Milano, czołowa drużyna włoska, grała w Berlinie z Minerwą 1:1, zawodziła na całej linii; Guts Muts w Dreźnie pokonał Włochy 2:0. Mistrz Włoch, Ambrosiana, osiągnął z reprezentacją Kujonji wynik 2:2, demonstrując wszystkie zalety szkoły włoskiej.

Włochy — Portugalia, spotkanie międzypaństwowe zakończyło się łatwym zwycięstwem Włochów w stosunku 2:0.

Mistrzostwo piłkarskie Hiszpanji zdobył Bilbao, dystansując jedynie stosunkiem bramek Royal Racing Santander i Real Sociedad San Sebastian. Ciekawe jest, że przodujące dotąd piłkarstwo hiszpańskie kluby barcelońskie, Barcelona, Espanol i Europa nie znajdują się na czołowych miejscach.

Beuthen 09, zdobył mistrzostwo Niemiec Południowo-Wschodnich, bijąc w decydującym spotkaniu Preussen (Zaborze) w stosunku 3:2. Obie te drużyny zeszło walczyły z klubami polskiego Górnego Śląska i ustępowały raczej Polakom.

W mistrzostwie Niemiec Południowych pewny zdawałoby się mistrz S. V. Fürth przegrał z Bayern Monachium 0:2 i kwestia mistrzostwa jest nadal otwarta; Fürth ma 5 pkt. straconych.

Eintracht — 6, a Bayern — 7.

Klasyczny wyścig amatorski Niemiec Berlin — Kottbus — Berlin wygrał Hoffman przed Rüdigerem i znanym w Polsce Rischem. Najlepszy czas dnia osiągnął Schöpplin, startujący w klasie B.

300 km. wyścig naokoło Varese zgromadził na starcie elitę szosowców włoskich. Zwyciężył na finiszu w czasie 11:30 Giacobbe przed Camusso, Mara, Morelli, Guerra, Binda i Piemontesim.

Wyścig Paryż — Bruksella (347 km.) mimo długiej uciążliwej drogi nie zdolał doprowadzić do rozbitcia stawki, jak w Paryżu — Roubaix. Klęska kolarzy francuskich była jednak równie dotkliwa, gdyż pierwsze miejsca zajęli znowu Belgowie: Aerts 11:13, Bonduel, Ghysels i Devoght. Na piątym miejscu było 22 kolarzy, między nimi Niemiec Altenburger i Austriak Bulla.

Węgier Isthenes, doskonały długodystansowiec wygrał w Halle wyścig za motorami, buiera Neustadta, Wissbrückera, Bauera i Capa.

Eliminacje do mistrzostw Francji w biegach za motorami zakwalifikowały do finału Paillarda, Grassina i Lacquehaya (najlepszy czas dnia: 100 km. w 1:21.46,6). Wśród wyeliminowanych byli tacy kolarze jak Breau, Urigo, Maronnier, Beyle.

59,8 sek. na 100 mtr. st. dow. zrobił oficjalnie Tatis na treningu w Paryżu. Jest on trzecim Europejczykiem (po Borgu i Baranym), który przeprępnął 100 mtr. poniżej minuty.

Helen Madison, największy talent pływacki świata nie ustaje w pogoni za najbardziej fantastycznymi rekordami. Ostatnio przepłynęła ona 220 y. w 2:34,2, bijąc rekord światowy Norelius o 6 sek. Wynikiem tym zakwalifikowała się Madison na drugie miejsce w pływackim mekskim Polski.

Nadzieja lekkiej atletyki południowoafrykańskiej, Joubert, osiągnął ostatnio na 100 y. wynik lepszy od rekordu światowego — 9,4 sek. Wynik ten nie będzie jednak nawet podany do zatwierdzenia, bieżnia była bowiem o 25 cm. za krótka. Rozżalony Joubert odwołał próbę pobicia rekordu na 100 mtr.

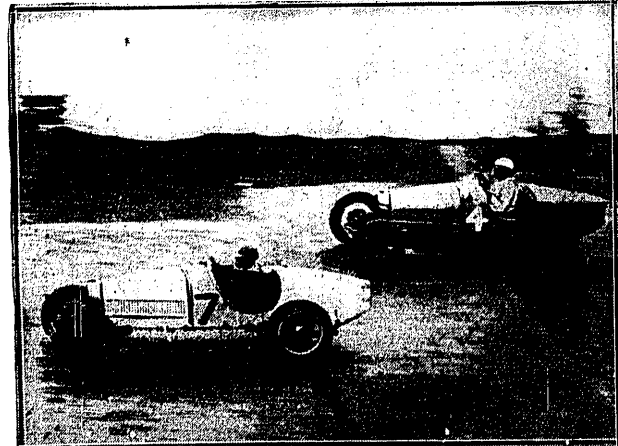
AS KOLARSTWA NIEMIECKIEGO
Hoffman, już dwukrotnie wygrał klasyczny wyścig Berlin — Kottbus — Berlin.

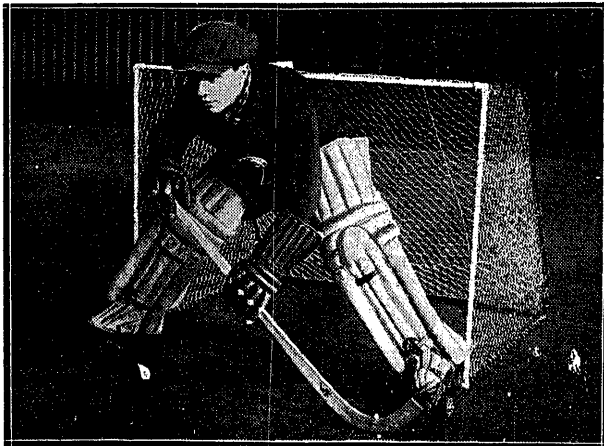
LOS GWIAZDY SPORTU
Jim Thorpe, zwycięzca dziesięcioboju na olimpiadzie w Sztokholmie walczy teraz o byt łopata.

ZNAKOMITE TRIO SPORTOWE
od lewej dr. Paul Martin, świetny średniodystansowiec szwajcarski, Charlie Paddock, były król sprintu i Frank Wykoff, jeden z następców Paddocka.

WALKA W TEMPIE 150 KM/GODZ.
Pojedynek dwu maszyn Bugatti, prowadzonych przez Jeffresa (Nr. 7) i Hughesa (Nr. 4) na torze Brooklands pod Londynem.

HOKEJ NA WROTKACH
W Berlinie powstał klub, który gra w hokeja na wrotkach, w sali Orfeum. Bramkarz nowego klubu w akcji.

PIŁKA NA ROWERACH
cieszy się powodzeniem zwłaszcza w Niemczech. Oto moment zdobycia bramki na meczu między Lichterfelder i Spandauer R. V. w Berlinie.

Prenumerata kwartalna zł. 7. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 m/m. szerokości szpalty red. w tekście zł. 0,80, poza tekstem zł. 0,40.

Redakcja: Administracja i Drukarnia „Prasa Polska”, S. A., Warszawa, Marszałkowska 3/5/7. Centrala: Tel. „Prasa Polska” Nr. 8 — 02 — 40. — Konto w P. K. O. Nr. 131-20.

Filje: Marszałkowska 118, tel. 693-97, Jasna 10, tel. 693-72.

Redaktor naczelny: KAZIMIERZ WIERZYŃSKI.

Redaktor przyjmuje we wtorki, czwartki i piątki od 12 — 2.

Redaktor odpowiedzialny: MARJAN STRZELECKI.